

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoPr/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	7222206683
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7222206683.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: O. F., narodeného XX. C. XXXX, bytom P., H. Č. L. Č.. XXX/X, zastúpeného JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom so sídlom v Košiciach, Pollova 32, proti žalovanému: Válcovňa profilov, a.s., Košice, Bellova 3, IČO: 36 181 714, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košiciach Park Angelinum 2, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-29Cpr/5/2022, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 04. apríla 2024 č. k. 5CoPr/14/2023-111, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 387 ods. 1, a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozsudok Okresného súdu Košice II z 27. marca 2023 sp.zn. 29Cpr/5/2022-67 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým zamietol žalobu a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru uzatvoreného na dobu určitú do 30.06.2022, oznámené žalobcovi listom žalovaného z 29. júna 2022 je neplatné. Žalobca tvrdil, že žalovaným vyhotovené „ Skončenie pracovného pomeru na dobu určitú " zo dňa 29.06.2022 považuje, za absolútne neplatný právny úkon a namieta jeho absolútnu neplatnosť s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka , pretože absentujú základné identifikačné údaje žalovaného a s poukazom na ustanovenie § 3a ods. 1 Obchodného zákonníka a uvedenú listinu podpísala osoba O.. D. Q., mzdová účtovníčka, ktorá spolu s doručenou listinou nepredložila dôkaz, že bola v predmetnej veci oprávnená konať za žalovaného. Žalobca namietať aj porušenie § 38 ods. 1 Zákonníka práce, pretože žalovaný žalobcovi nedoručil do vlastných rúk písomné podanie označené ako „Skončenie pracovného pomeru na dobu určitú" zo dňa 29.06.2022 Navyše písomné podanie žalovaného označené ako: „ Skončenie pracovného pomeru“ bolo žalobcovi doručené v čase jeho práceneschopnosti. Z týchto dôvodov

považoval žalobca skončenie pracovného pomeru na dobu určitú za absolútne neplatné podľa § 79 ods.1 Zákonníka práce. Žalobca potvrdil súčasne aj neplatnosť pracovnej zmluvy zo dňa 22.12.2021, pretože neobsahovala zákonom požadované náležitosti.

3. Súd prvej inštancie zistil, že pracovný pomer žalobcu bol uzavretý na dobu určitú s nástupom do práce 23.12.2021 a s dobou trvania pracovného pomeru do 30.06.2022, čo vyplývalo jednoznačne z pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.12.2021 a preto súd list žalovaného zo dňa 29.6.2022 pod označením „Skončenie pracovného pomeru na dobu určitú“, ktorý vypracovala O.. D. Q., mzdová účtovníčka považoval len za oznámenie žalobcovi ako zamestnancovi, že jeho pracovný pomer sa skončí 30.06.2022, a teda za oznámenie, že pracovný pomer sa skončí uplynutím dohodnutej doby, ako to vyplýva aj zo samotného textu, kde v prvom odseku sa odkazuje na pracovnú zmluvu uzavretú na dobu určitú do 30.06.2022. Išlo teda len o informatívny list pracovníka žalovaného, teda konkrétne mzdovej účtovníčky. Súd nevykonával dokazovanie výsluchom strán sporu, keďže na skutkové a právne objasnenie to nebolo potrebné vzhľadom na neprípustnosť takejto žaloby. Súd po vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi konštatoval, že žaloba je určovacou žalobou, preto sa súd v prvom rade zaoberal skutočnosťou, či takáto žaloba o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, t. j. určenie právnej skutočnosti, vyplýva z osobitného predpisu. Za tým účelom aplikoval ustanovenie § 137 písm. d) CSP a § 77 Zákonníka práce. Uviedol, že možnosť domáhať sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodnutého na čas určitý ustanovenie § 77 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce výslovne nepripúšťa.

4. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovým aj právnym posúdením súdu prvej inštancie. Konštatoval, že žalobca presne nešpecifikuje jednotlivé odvolacie dôvody, resp. v podanom odvolaní neodôvodnil samostatne existenciu každého uplatneného odvolacieho dôvodu. Žalobca neuviedol, v čom vníma nespĺnenie procesných podmienok. Po preskúmaní odvolací súd nezistil žiadne porušenie alebo nespĺnenie procesných podmienok. Uviedol, že žalobca a jeho právny zástupca boli riadne a včas predvolaní na pojednávanie, súd postupoval v súlade s § 179 ods.1, § 180 ods.1, 2 a 3 CSP, vyjadril svoje stanovisko k skutkovým tvrdeniam a navrhovaným dôkazom a súd prvej inštancie v súlade s § 185 ods.1 CSP rozhodol, že nepripúšťa vykonávanie ďalšieho dokazovania. Uvedený postup považuje za plne zákonný, pričom nedošlo k žiadnemu porušeniu procesných práv žalobcu podľa CSP a jeho základných princípov. Ďalej dospel k záveru, že nedošlo k žiadnemu procesnému porušeniu, keď v zápisnici o pojednávaní z 27. marca 2023 nie je výslovne uvedené, že súd vyzval strany sporu, resp. právnych zástupcov na prednesenie záverečných rečí a aby súd zaznamenal záverečnú reč žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu. Vychádzal z obsahu zápisnice, podľa ktorej súd prvej inštancie postupoval podľa § 182 CSP, keď právni zástupcovia predniesli svoje záverečné reči a súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Uplatnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. c), d), f), g), h) CSP žalobca neodôvodnil. Odvolací súd po preskúmaní veci v konštatoval, že tieto odvolacie dôvody nie sú dané.

5. Odvolací súd konštatoval, že žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že pri uzatváraní zmluvy nemal vôľu uzavrieť pracovnú zmluvu resp., že tento úkon neurobil slobodne, vážne, určite alebo zrozumiteľne. Z pracovnej zmluvy, ako aj ďalších dohôd uzatvorených so žalobcom sú zrejmé všetky identifikačné údaje žalovaného, pričom dohoda o hmotnej zodpovednosti a dohoda o zrážkach zo mzdy sú priamo závislé na pracovnej zmluve a teda v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k omylu, kto so žalobcom pracovnú zmluvu uzavrel. Nesúhlasil ani s námietkou žalobcu že zo zmluvy nie je zrejmé, kto bol oprávnený konať za žalovaného, lebo také oznámenie nie je podstatnou náležitosťou zmluvy. Za žalovaného podpísal pracovnú zmluvu O.. D. E., ktorý bol podpredsedom predstavenstva, ktorý v súlade so stanovami spoločnosti mohol zmluvu podpísať samostatne.

6. K námietke žalobcu, že mu žalovaný nedoručil úkon označený ako skončenie pracovného pomeru do vlastných rúk odvolací súd uviedol, že pracovný pomer žalobcu skončil uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý a to podľa § 71 ods.1 Zákonníka práce v nadväznosti na § 59 ods.2 Zákonníka práce. Samotné oznámenie nevyvolalo žiadne právne účinky a pracovný pomer by skončil aj bez neho. Žalovaný nemal povinnosť doručovať žalobcovi toto oznámenie do vlastných rúk, lebo išlo o písomnosť zamestnávateľa týkajúcu sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku,

zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy a zo žiadneho iného ustanovenia takáto povinnosť žalovanému nevyplynula. Preto uvedenú námietku žalobcu považoval za nedôvodnú.

7. Odvolací súd dal do pozornosti obsah žalobného petitu, z ktorého je zrejmé, že žalobca žiadal určiť, že skončenie pracovného pomeru na dobu určitú ku dňu 30. júna 2022 oznámené žalobcovi listom žalovaného zo dňa 29. júna 2022 je neplatné. Z popisu rozhodujúcich skutočností v žalobe a zo žalobného petitu mal za to, že uplatnená žaloba je žalobou na určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. Prvoinštančný súd sa otázkou naliehavého právneho záujmu bližšie nezaoberal, keďže k zamietnutiu žaloby došlo primárne v súvislosti s ustanovením § 137 písm. d) CSP. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti konšatoval, že žalobca nemá na určení, že oznámenie z 29. júna 2022 je neplatný právny úkon, naliehavý právny záujem, lebo aj keby došlo k takémuto určeniu, na postavení žalobcu by sa nič nezmenilo, lebo pracovný pomer by zanikol uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý.

8. Námietku žalobcu, že v záhlaví absentuje označenie právneho zástupcu žalovaného slovom „advokát“ považoval odvolací súd vo vzťahu k správnosti napadnutého rozhodnutia za bezvýznamnú, lebo nemá na správnosť rozhodnutia žiaden vplyv. Žalobcovu argumentáciu o skončení pracovného pomeru bez prihliadnutia na neho ako osoby zdravotne ťažko postihutej, nepovažoval za dôvodnú vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neskončil pracovný pomer so žalobcom výpoveďou.

9. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca v zastúpení advokátom včas dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil dovolacími dôvodmi podľa § 420 písm. b), c), f) CSP a 421 ods. 1 písm. a), c) CSP.

10. Opätovne namietal absolútnu neplatnosť pracovnej zmluvy z 22. decembra 2021 pre absenciu zákonných náležitostí. Nebolo v nej uvedené IČO zamestnávateľa ako právnickej osoby podľa § 3 ods. 1 ObZ. Tvrdil, že žalovaný uviedol IČO a aj príslušný zápis v Obchodnom registri na Dohode o zrážkach zo mzdy z 22. decembra 2021 a Dohode o hmotnej zodpovednosti z 22. decembra 2021. Teda nie je podľa jeho názoru zrejmé s kým bola pracovná zmluva uzatvorená. Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu, že za žalovaného podpísal zmluvu O. D. E., predseda predstavenstva žalovaného, keďže táto informácia nebola uvedená na pracovnej zmluve. Preto trval na tom, že z obsahu zmluvy nie je zrejmé, či táto osoba mala oprávnenie na podpis tejto zmluvy.

11. Žalobca trval na tom, že žalovaným vyhotovené „Skončenie pracovného pomeru na dobu určitú“ zo dňa 29.06.2022 považuje žalobca, za absolútne neplatný právny úkon a namieta jeho absolútnu neplatnosť s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, pretože jednak opäť absentujú základné identifikačné údaje žalovaného s poukazom na ustanovenie § 3a ods. 1 Obchodného zákonníka a uvedenú listinu podpísala osoba O. D. Q.P., mzdový účtovník, ktorá spolu s doručenou listinou nepredložila dôkaz, že bola oprávnená v predmetnej veci konať za žalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu považoval za hrubé porušenie práva na spravodlivý proces v časti, kde súd uviedol, že žalobca nemal naliehavý právny záujem. Podľa žalobcu naliehavý právny záujem mal, pričom poukázal na ním vybranú judikatúru. Odvolací súd sa nezaoberal, či boli splnené procesné podmienky konania a či rozhodnutie súdu prvej inštancie je vydané na základe dôkladne zisteného skutkového stavu a v súlade so zákonom. Následne namietal porušenie čl. 5, 6, 8 a 17 CSP bez uvedenia dôvodov pre ktoré malo k tomu dôjsť. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za nedostatočne odôvodnené, svojvoľné, neúplné, nepresné a nepreskúmateľné. Odvolací súd sa nevysporiadal podľa neho so všetkými jeho námietkami. Zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvej inštancie zo dňa 27.03.2023 nevyplyva, že by súd vyzval strany sporu, resp. právnych zástupcov na prednesenie záverečných rečí a tak tiež nie je v predmetnej zápisnici o pojednávaní uvedené, aby súd zaznamenal záverečnú reč žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu.

12. Žalobca navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil vrátane rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré mu predchádzalo a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne požadoval odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu z dôvodu nedostatočného odôvodnenia a

závažných hmotnoprávných aj procesných pochybení prvoinštančného a odvolacieho súdu.

13. Žalovaný v zastúpení advokátom vo vyjadrení zo dňa 2.9.2024 k dovolaniu žalobcu sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením odvolacieho súdu. K jednotlivým dovolacím dôvodom odkázal na rozhodnutia najvyššieho súdu a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Podľa neho z dovolania vyplýva, že žalobca nesúhlasí s právnymi závermi odvolacieho súdu. Odlišný názor dovolateľa na právne posúdenie a dostatočnú odôvodnenosť rozhodnutia odvolacieho súdu nie je podľa žalovaného dostatočné pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Ďalej pripomenul, že svoje tvrdenia oprel o relevantné dôkazy, ktoré dovolateľ nespochybnil. Pre neopodstatnenosť dovolania a absenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa je presvedčený, že neexistuje dôvod vyhovieť návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Záverom navrhol, aby najvyšší súd dovolanie odmietol ako neprípustné alebo, aby dovolanie zamietol pre nepôvodnosť. Následne žiadal, aby mu dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak ide o rozhodnutie ukladá povinnosť plnenia. Napadnutý rozsudok takúto povinnosť neukladal.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalovaný dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), strana sporu bola zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), dovolanie podľa § 447, písm. f) CSP odmietol. Dovolací súd v zmysle § 451 ods.3 CSP stručne uvádza dôvod svojho rozhodnutia.

16. Dovolací súd považuje za potrebné vo vzťahu ku konkrétnej veci uviesť, že dôvody dovolania žalovaného boli predmetom i jeho odvolacích námietok, s ktorými sa dovolací súd v ich podstatnej časti vysporiadal a vysvetlil, prečo ich považoval za nedôvodné. Dovolací súd nezistil existenciu dovolacích dôvodov podľa § 420, písm. b) a c) CSP, pretože obidve strany mali počas konania procesnú subjektivitu a aj spôsobilosť konať samostatne pred súdom. Týmto dôvodom nezodpovedal ani opis skutočností uvedených v dovolaní žalobcu.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

17. Podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Podľa § 137, písm. d) č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 442 Civilného sporového poriadku dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

20. Zisťovanie skutkového stavu a správnosť vyhodnotenia vykonaných dôkazov súdom predstavujú skutkovú stránku sporu (skutkové otázky), ktoré nie sú prípustným predmetom dovolacieho prieskumu. Súd zisťuje skutkový stav veci, aby si tak vytvoril predpoklady pre aplikáciu právnej normy, na základe ktorej v konkrétnej veci nachádza právo, teda dochádza k právnemu posúdeniu veci. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podriadení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o existencii, resp. neexistencii subjektívnych práv a povinností subjektov z právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky. Právne posúdenie je všeobecne

nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 9Cdo/150/2020 zo dňa 27.04.2022).

21. Zo skutkového stavu ustáleného prvostupňovým a odvolacím súdom, ktorým je najvyšší súd viazaný bolo zistené, že žalobca pri uzatváraní pracovnej zmluvy z 22. decembra 2021 tento úkon urobil vážne, slobodne, určito a zrozumiteľne. Ďalej bolo preukázané, že z pracovnej zmluvy a ďalších dohôd uzatvorených medzi žalobcom a žalovaným sú zrejmé všetky identifikačné údaje žalovaného a z tohto dôvodu nemohlo v žiadnom prípade dôjsť ani k omylu, kto so žalobcom uzatvoril pracovnú zmluvu.

22. K námietke neplatnosti vyššie uvedenej pracovnej zmluvy najvyšší súd po jej preskúmaní sa stotožnil s názorom odvolacieho a prvoinštančného súdu, že obsahuje všetky podstatné zákonné náležitosti a z tohto dôvodu ju nemožno považovať za neplatnú. Najvyšší súd v tejto súvislosti pripomína, že v zmysle rozhodnutia z 25. februára 2021 sp. zn. 3Cdo/217/2018, na ktoré odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia odkazoval, pri označení právnickej osoby obchodným menom a sídlom v súlade s príslušným zápisom v obchodnom registri možno usúdiť naplnenie úmyslu zmluvných strán založiť zmluvou predpokladané práva.

23. Žalobca v dovolaní trval na tom, že žalovaným vyhotovené skončenie pracovného pomeru na dobu určitú zo dňa 29.06.2022 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z podanej žaloby bolo zrejmé, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti tohto oznámenia o skončení pracovného pomeru na dobu určitú. Dovolací súd konštatuje, že „Oznámenie o skončení pracovného pomeru“ nemožno považovať za právny úkon v zmysle § 15 Zákonníka práce ani § 34 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka je právnym úkonom prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom vôle spájajú. V súdnom prípade právnou skutočnosťou na základe, ktorej pracovný pomer skončil bola v zmysle § 59 ods.2 Zákonníka práce právna udalosť - uplynutie pracovného pomeru na dobu určitú. Určenie tvrdenej právnej skutočnosti tak ako sa jej domáhal žalobca, nevyplyvalo zo Zákonníka práce, t. j. nevyplyvalo z osobitného predpisu. V danom prípade nešlo o právny úkon, a preto nebolo právne možné aplikovať ust. § 17 ods.2 Zákonníka práce, ktorého sa žalobca dovolával. Výsluch žalobcu vzhľadom na právny stav predmetu konania nebol nutný.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a), c) CSP

24. Podľa § 421 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“) dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky.

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

25. Žalobca v dovolaní právnu otázku výslovne neformuloval. Dovolací dôvod nebol vymedzený v súlade § 432 ods.2 CSP. Išlo o absenciu právnej otázky, osobitnej argumentácie ktorá by umožnila právnu otázku preskúmať.

26. Najvyšší súd konštatuje, že uplatnenie dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. b), c), f) CSP a 421 ods. 1 písm. a) c) CSP nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi. a preto podľa § 447 písm. f) CSP dovolanie odmietol.

27. Dovolací súd rozhodnutie o nároku žalovaného na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.